

ION ȘINCA

Copertă:

Râpa roșie

(detaliu)

ulei / pânză, 50 x 70 cm

ION ȘINCA

Note despre o arhivă afectivă

Absolvenți ai Liceului de Artă în dialog

Adriana Brăileanu

Burloiu Amina

Marilena Cane

Iolanda Crețoiu

Cristina Dimian

Alina Dumitrescu

Mihail Lazăr Epure

Frățilă Laurențiu

Mădălina (Bebe) Gheorghe-Tănase

Loredana Ioana Giacometti

Valentin Ioniță

Daniela Mihai

Petre Ioana Alina

Maria Petre

Georgiana Sidoriuc

Valentin Soare

Anda Ștefan

Radu Tancău

Denisa Tocan

Anca Vișan - Bojora

UNIUNEA ARTIȘTILOR PLASTICI DIN ROMÂNIA
FILIALA PLOIEȘTI

GALERIA DE ARTĂ PLOIEȘTI
Piața Victoriei 4

Noiembrie 2024

Date biografice:

Născut la 3 decembrie 1950 în satul Pietricea, comuna Brebu, județul Prahova

Decedat la 9 noiembrie 2014

Studii:

1973 - Facultatea de Arte Plastice, Universitatea Iași

A debutat în 1971 la expozițiile studențești. Din 1974 participă la toate saloanele de artă, județene, interjudețene sau zonale organizate de Filiala U.A.P. - Ploiești

1977-1990 - Participă la peste 30 de expoziții republicane anuale sau bienale de pictură și sculptură (Sălile Dalles)

Din 1980 este membru Uniunii Artiștilor Plastici din România

1990-1999 - face parte din conducerea Filialei Ploiești a U.A.P.

Profesor la catedra de desen-pictură a Liceului de Artă "Carmen Sylva" din Ploiești

Expoziții personale:

1984, 2002, 2007, 2010, 2011, 2013 - Galeria de Artă, Ploiești

2003 - Muzeul Județean de Artă "Ion Ionescu Quintus", Ploiești

2006 - Galeria SILVA, Bușteni

Expoziții de grup:

1980 - ICITPR, Ploiești

1985 - Institutul de Proiectări Prahova, Ploiești

1986 - Căminul de Arte, București

1992 - Salonul Artiștilor Ploieșteni - Teatrul Național București

1996 - J.L. Calderon, București

2000 - Salonul Artiștilor Ploiești - Galeria APPOLLO, București

2003 - Salonul Artelor, Brașov

2013 - Salonul Artei Prahovene - Galeriile de Artă, Brăila

2013 - "Grup '73" - Galeriile de Artă CUPOLA, Iași

Expoziții naționale după 1990:

2000, 2012 - Bienala "Gheorghe Petrașcu", Târgoviște

2006, 2008, 2012 - Bienala "Lascar Viorel", Piatra Neamț

2011 - Salonul Național de Artă Contemporană, Râmnicu Vâlcea

Premii și distincții:

1973 - Laureat al Festivalului Național al Artei Studențești - Iași (premiul pentru pictură)

2000 - Diplomă și Medalia Aniversară conferită de Asociația Oamenilor de Știință Prahoveni

2006, 2012 - Nominalizat pictură la Bienala "Ion Andreescu"

Lucrări în colecții de stat și particulare:

România, Austria, Germania, Italia, SUA, Canada, Polonia, Iugoslavia, Franța, Brazilia, Australia, Argentina, Vietnam

Expoziții internaționale:

1984 - "Filiala Ploiești" - Magdeburg, Germania

1984 - Torun, Polonia

1985 - Escrennes, Franța

Tabere de creație și călătorii de documentare:

1972 - Baia Mare

1984 - Torun, Polonia

1983, 1986, 1991, 1999 - Valea Doftanei, Prahova

1996 - Escrennes, Franța

1994, 2011 - Cornu, Prahova

2002, 2012 - Brebu, Prahova

2012 - Viscri, Brașov, Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, Germania, Franța

Culorile de la hotarul dintre omenesc și dumnezeire...

Târzia descoperire și apoi rămasele prea puține întâlniri cu artistul și profesorul Ion Șinca m-au cucerit - ca jurnalist prea obișnuit cu trecătoare, conjuncturale și adesea nemeritate măririi- prin nobiliarul său amestec de modestie, timiditate, delicatețe și arare răspândiri de parfum boem. Îndrăznesc să cred că poate chiar această privilegiată alăturare a dat lucrărilor sale lumină și măreție, simplitate și profunzime, omenesc și dumnezeire deopotrivă.

Mărturisesc că nu știu cum arată Grădina Raiului. Dar în închipuirile mele aș putea crede că doar din serafica ei întindere a adus artistul Ion Șinca, cu atâta har, pe pământ, copacul său cu flori albe, malul roșu înflorit ori tomnatice fantasme, nemurindu-le pe pânză care îi poartă semnătura și în livezile sufletești ale unor privitori ca mine care, neavând știința meșteșugului înrămării proporțiilor artistice, a armoniilor și a culorilor, se bizuie doar pe acea intuitivă chemare de a-și întârzia privirea, de a se bucura dinaintea unor tablouri... Unice tablouri prin care, pentru o eternitate și încă o zi, am toată convingerea că artistul Ion Șinca face până și Grădina Raiului - ale cărei poteci și trepte le străbate acum - încă și mai frumoasă!

Luiza Rădulescu Pintilie, redactor coordonator "Ziarul Prahova"

Nici după atâta timp de când Ion Șinca a stins pentru ultima oară lumina în atelierul său (fereastră în fereastră cu atelierul meu) nu m-am depărtat de convingerea că el este încă acolo, notând milimetric dimensiuni ciudate de rame, ridicând schițe la statut de operă de artă, oftând ori zâmbind șugubăț la te miri ce amintiri duioase. Când văd fereastra sa rămasă în întuneric (aidoma mușcatelor sale pregătite de el pentru iernat), mă întremez la gândul că a plecat doar ca să lase șoapta să se cuibărească lângă șevaletul său drag, șevalet care încă îl așteaptă ca un câine credincios. Cu gândul la dragul de Ion, înclin paharul meu de vin sângerieu, lăsând câteva picături să cadă pe amărâta mea paletă de pictor.

Florin Șuțu, pictor

Venit în Ploiești la vârsta de 15 ani, reușind la Liceul de Artă, Ion Șinca începe anevoiosul drum al picturii. A coborât din satul Pietriceaua, comuna Brebu – Brebu lui Luchian, pentru a desluși tainele artei, talentul fiind moștenit de la tatăl său, talent ce, cu sârguință, l-a cultivat neîncetat. Ca dascăl sau ca pictor, de o modestie și o smerenie demnă de un ascet, Ion rămâne între noi, prietenii și colegii, ca un OM BUN, generos și unic. Discret, lipsit de orgolii ca un mare artist, a creat o operă care va dăinui...

Marcel Bejgu, pictor

Ion, suflet suav, de o discreție nobilă, înțelept, arzând pe dinăuntru cu pereții inimii iluminați de dansurile măiestre ale flăcărilor dragostei și inspirației.

Poreclit "Grasu" în cerul nostru de prieteni de la Parohia Movilă unde ne strâneau periodic pentru a aduce ofrandă Muzei Prieteniei - îl vedeam ca pe un ascet, interiorizat, delicat, neînstare de a provoca cea mai mică vătămare vreunei ființe sau vietăți din jurul lui. Harnic, îndrăgostit de viață, de razele izvorâte din Universul Binelui și Frumosului.

Harul lui Dumnezeu s-a revărsat asupra lui încă de la începuturi, de când s-a ivit pe lume ca un izvor însetat de lumină. Cum altfel se poate explica calea pe care a parcurs-o de la micul prunc răsărit într-o familie simplă de români din satul Pietriceaua, Brebu, până la admirabilul artist creator al atâtor opere de artă.

A trudit și și-a cultivat cu ardoare talenții primiți, sufletul lui vibra de emoție și bucurie în clipele când făurea acel univers pictural, unic, inconfundabil ce-i aparținea doar lui.

O împletire a materialului cu spiritualul, o expresie a acumulărilor profesionale și spirituale. Din duh și materie și-a elaborat lucrările. A văzut și a trecut dincolo de vedere, a admirat și a reușit să-i imortalizeze cu finețe înțeleșurile și structurile inefabile ale lumii admirate.

Ion era un munte smerit. Un ascent bucurându-se de grația lui Dumnezeu, lucrând, tăcând, aducându-și jertfă de mulțumire prin minunatele lui creații artistice.

Florica Ionescu, pictor

CHIPUL DE SFÂNT AL UNUI PICTOR: ION ȘINCA

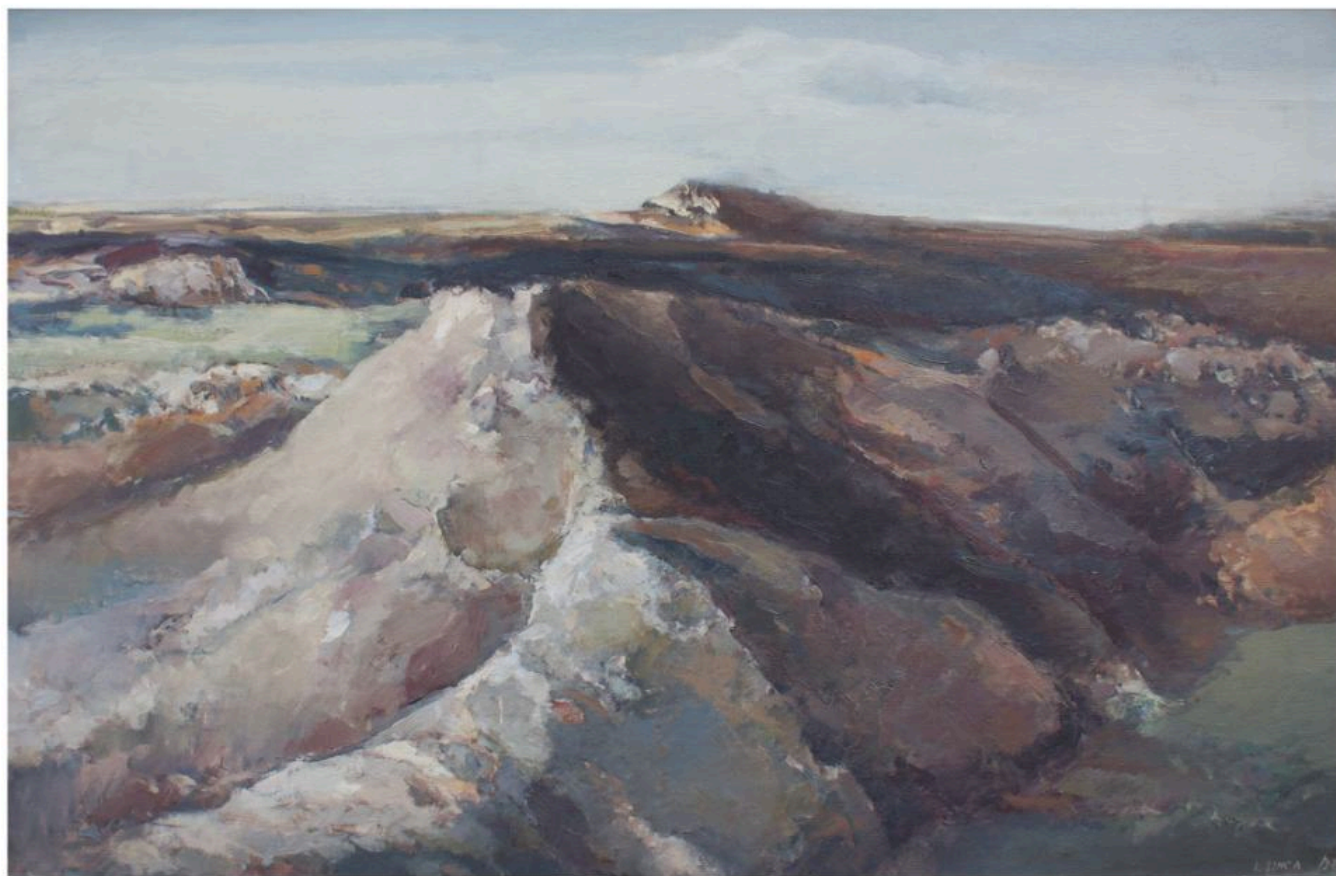
A-l descrie pe artist e o îndrăzneală, o trufie și, de aceea, o zădărniciie vecină cu încercarea cea tristă de a-l descrie, vreodată, pe însuși Dumnezeu. Ecou al unei umbre fără trup. Țipăt în negura Cosmosului. Pleoapa închisă a unei stele, deschisă cu mâna tandră, mare cât Calea Lactee, a vreunui uriaș. După cum nici divinitatea nu se lasă descoperită, nici creația cea mai subtilă a acesteia - artistul - nu se lasă a fi descoperită sau povestită în vreun fel oarecare. Pe măsură ce-și desăvârșea ritualul cel de trecere viețuind peste dealurile și pădurile din Pietriceaua amintirilor sale, chipul lui Ion Șinca semăna din ce în ce mai mult cu chipul unui sfânt zugrăvit în icoanele de prin bisericuțele de lemn ale vechilor țări românești, cu vopseaua crăpată și înnegrită de fumul lumânărilor, plângând a minune dumnezeiască. Nu avea nimic în comun cu starea de habotnicie sau sihăstrie. Avea seninătatea și nimbul nevăzut de lumină al sfinților deasupra capului. Și nici măcar nu știa. Își împărțea bunătatea, blândețea, generozitatea, cu firescul și bucuria dăruirii unui codru de pâine la masa săracului, sau a aurului cel mai de preț din visteria unei mari împărății numai bun de dăruit, haiducește, celor nevoiași. Astfel fiind, îi iubea cu egală măsură pe toți cei din jurul său. Nu era îndrăzneț, nu era arțăgos, nu era arogant, nu se considera un geniu. Era mai curând timid și cu un prețios sentiment al dreptății. În fiecare copac pictat de Ion Șinca sălășuiește un sfânt, în fiecare deal se află tăinuită o biserică, acoperită de apele repezi ale vreunui izvor, ale vreunui lac, sau oglindită de apele cerului în unduiri de abur, pe care, neștiutori, grăbiți, neatenți, le numim nori. Casele lui Ion Șinca sunt păstrătoarele rădăcinilor de demult, pietrificate sub forma unor temelii ridicate peste alte temelii, clădite și ele peste oseminte albite de ploii și zăpezi, peste zei și semizeii, peste urgii, foamete, molimi și lupte, peste prunci, bătrâni, viteji și fete frumoase și peste nopți de iubire de vară și iarnă pe care astăzi nu mai știm să le-aducem la lumină. Ion a încercat să ne îmblânzească oferindu-ne starea de floare și veșnicindu-și obiectele pentru a ne face să înțelegem că doar tihna și pacea de suflet poate clădi. Restul e zădărniciie și năruire de zid peste nisipuri mișcătoare. Ion Șinca ne oferă prin ochii săi deschiderea către sfințenie. Cu un pic de noroc, vom înțelege din opera sa că nu a fost niciodată un pictor, nu a zugrăvit imagini, nu a immortalizat peisaje, chipuri, obiecte sau flori. Rafinându-se până către cele mai delicate esențe al spiritului omenesc, într-un amestec de parfumuri suave de fată frumoasă dimpreună cu mirosul de lemn de icoană, de smirnă și de tămâie, picturile sale compun cu-ncetul cartea noastră cea de smerenie și de sfântă iertare.

Ioan Mihai Cochinescu

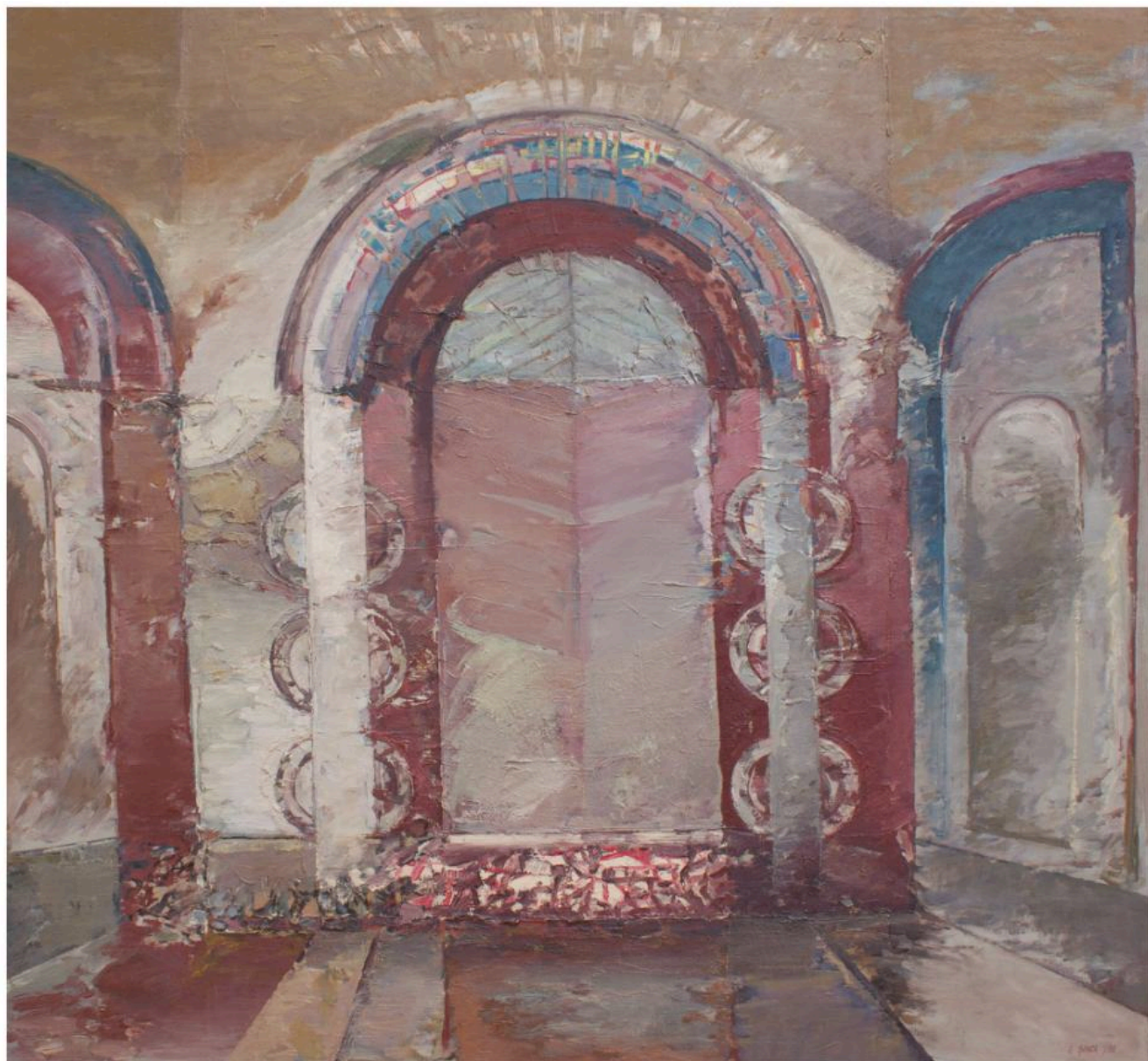
Peisaj la Pietricea
ulei / pânză, 43,5 x 50 cm

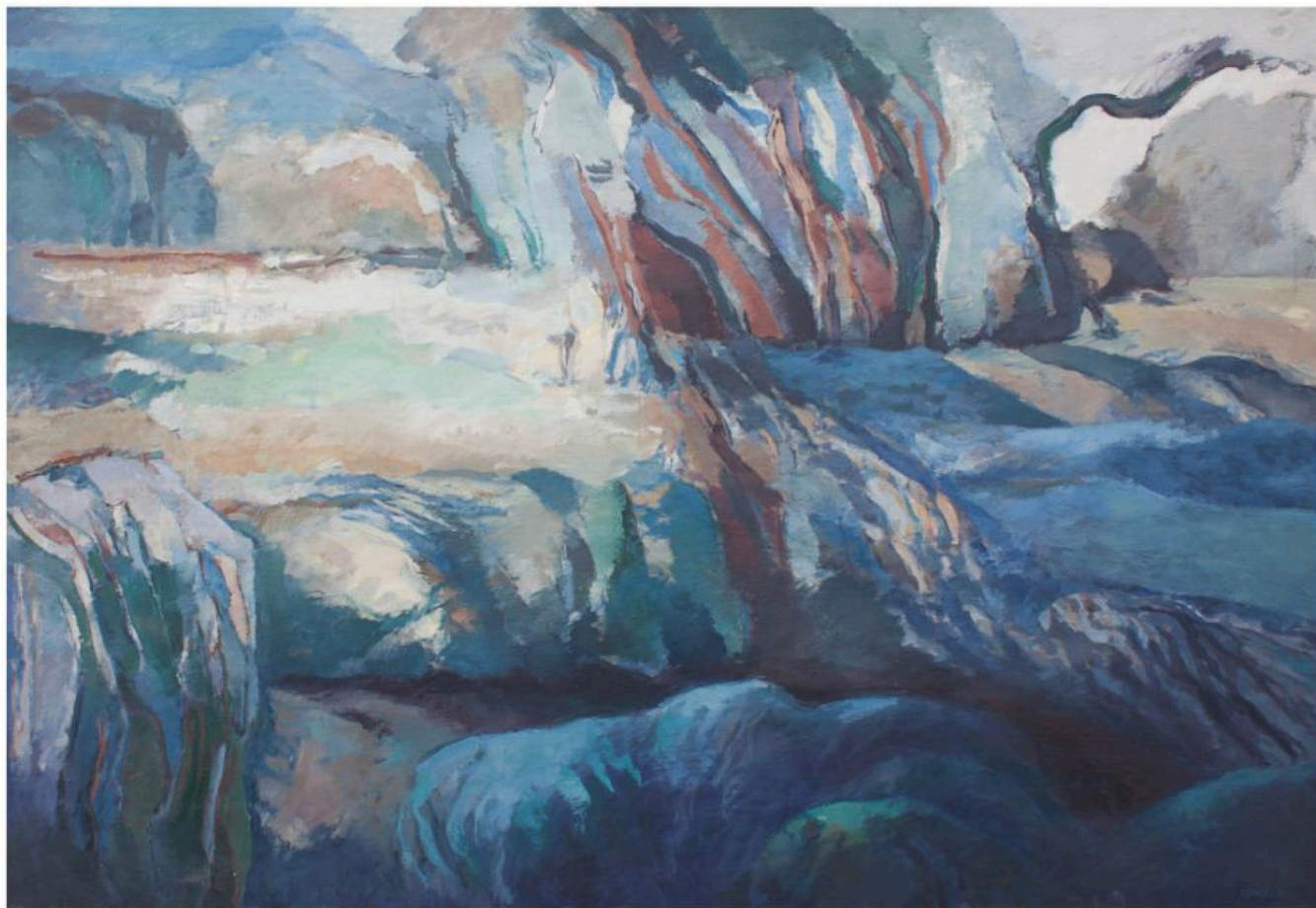
Râpă
ulei / pânză, 54 x 81 cm

Marină
ulei / pânză, 33 x 41 cm

Ofrandă
ulei / pânză, 85 x 92 cm

Umbre în parc
ulei / pânză, 81 x 116 cm

Peisaj la Cornu
ulei / pânză, 60 x 81 cm

Pom 2 (studiu)
ulei / pânză, 45 x 58 cm

Grădină
ulei / pânză, 54 x 64 cm

Casă veche la Cornu
ulei / pânză, 50 x 50 cm

Trunchi
ulei / pânză, 81 x 92,5 cm

Trepte
ulei / pânză, 61 x 70 cm

Lumină în august
ulei / pânză, 74 x 90 cm

Firidă

ulei / pânză, 60 x 60 cm

Fantasma primăverii
ulei / pânză, 55 x 61 cm

Iarna
ulei / pânză, 50 x 50 cm

Case
ulei / pânză, 52 x 64 cm

Pe o placă de piatră orizontală
ulei / pânză, 52 x 52 cm

Râpa roșie
ulei / pânză, 50 x 70 cm

Marele Copac
ulei / pânză, 91 x 97 cm

Mușcată în ghiveci
ulei / pânză, 40 x 42 cm

Compoziție (lucrare neterminată)
ulei / pânză, 70 x 70 cm

Peisaj
acuarelă, 32 x 42 cm

Afară de foarte puțini prieteni apropiați, dintre elevii domnului profesor Ion Șinca, nici unul nu l-a cunoscut întru totul. Prezența domnului profesor la atelierul școlii era de o discreție sonoră. Departe de vreo muțenie opacă, profesorul nostru, încă de când l-am cunoscut, a dat definiție măsurii.

Necunoscându-l, tot familiar ne era, nefiind deloc supralicitat a spune că toți elevii dumnealui au fiecare în parte o arhivă solară, dar subiectivă a imaginii sale. Fiecare dintre noi l-a aflat personal, secvențial, episodic, fragmentar. În acest sens nu se poate evoca un portret obiectiv al domnului profesor, căci ce este obiectivitatea decât numai o sumă oarecare de subiectivități puse în acord.

Pentru mulți dintre noi, profesorul de la secția de Pictură ne-a surprins prin nefrecventarea unor prea-previzibile clișee. Niciând nu l-am auzit folosind termeni inflamați precum „maestru”, „ucenici”, „școală de pictură”, „taină”, „inspirație” și altele asemenea. Acestea formulau un rafinat de-la-sine-înțeles al atelierului. „Clișeele” practicii picturii își găseau loc în atelierul școlii fără a fi numite, domnul profesor reușind să le găsească loc potrivit în mintea fiecăruia dintre noi.

Pedagogia profesorului nostru era una atentă, fiind academic apropiat și distant în același timp. Memoria afectivă în ceea ce ne privește are caracteristici diferite pentru fiecare generație de elevi, pe care i-a instruit. Dar o privire punctuală asupra picturii sale, ne evocă omul necunoscut familiar, dascălul senin, sobru și bine măsurat.

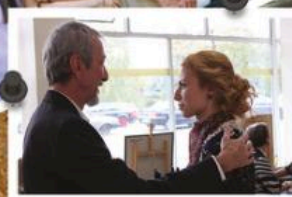
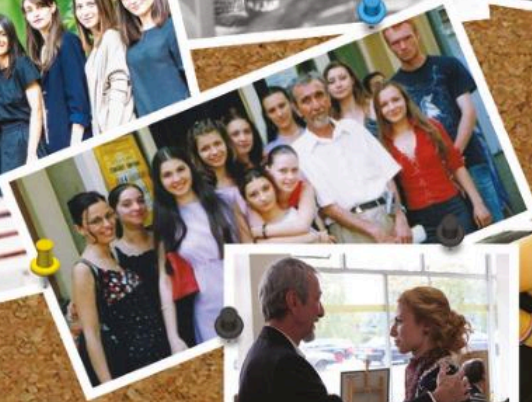
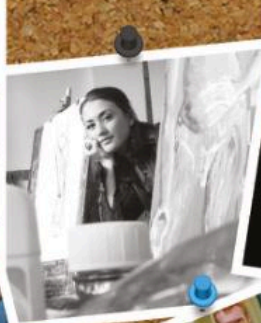
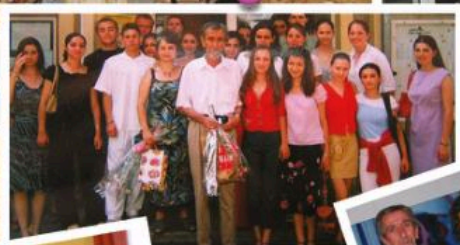
Personal, mă bucură și mă stimează invitația de a-l aminti, fie și secvențial, pe pictorul profesor Ion Șinca, numărându-mă printre elevii ultimei generații pe care a coordonat-o, înainte de a se retrage de la catedră.

Atelierul liceului ploieștean ocupat săptămânal cu entuziasm de adolescent și-a aflat permanent un loc în arhiva mea afectivă, atelier care e legat fără nici un dubiu de figura evocată a domnului diriginte.

Înaintez mulțumiri solare doamnelor Diana Dragomir și Stela Șinca, flica și soția celui amintit, pentru acest inspirat exercițiu anamnetic, care nu ar fi avut loc fără invitația dumnealor.

1 octombrie 2024

Lect. univ. Dr. Andrei Mușat

Profesorul Ion Șinca este în același timp Artistul Ion Șinca în amintirile mele, pentru că este unul dintre primii care m-au învățat că cele două noțiuni sunt doar două fațete ale unui întreg. Cele două roluri s-au combinat perfect, fluid și vibrant, experiența maestrului dând soluții pedagogului, iar răbdarea, intuiția și tactul pedagogului dând la iveală tehnici maestre. Blândețea omului Ion Șinca era de-o factură proprie, șagălnică, apărea mereu la nevoie, când aveam de înfruntat necunoscutele cerințelor, când ne trebuia un sprijin, o vorbă bună, o încurajare. Expresiile îi erau celebre, de la adresarea paternă „puișor”, la încheierea corecturii cu „vrei să-ți fac o florică pe nas?”. Dar cel mai drag îmi este să-mi amintesc că pe dânsul l-am sunat primul în școală să-l anunț că am luat examenul la Școala Doctorală, la care veste am auzit în receptor râsul plin în timp ce exclama: „Oooo, nu ești sănătoasă la cap!”.

Les bras d'embraces
pictură în ulei pe pânză, 30 x 40 cm

Absolventă a Liceului de Artă din Ploiești în 1995, a Universității de Artă, București, secția Arte Decorative - Sticlă, în 2001, și profesor la Colegiul de Artă "Carmen Sylva" din Ploiești, la catedra de desen.

Membru al UAP, filiala Prahova.

Am participat la expoziții personale și de grup, tabere și simpozioane de artă în țară și străinătate.

Am obținut titlul de doctor în Estetică și Teoria artelor la Universitatea din București în 2012.

Adriana Brăileanu
adiradubra@yahoo.com

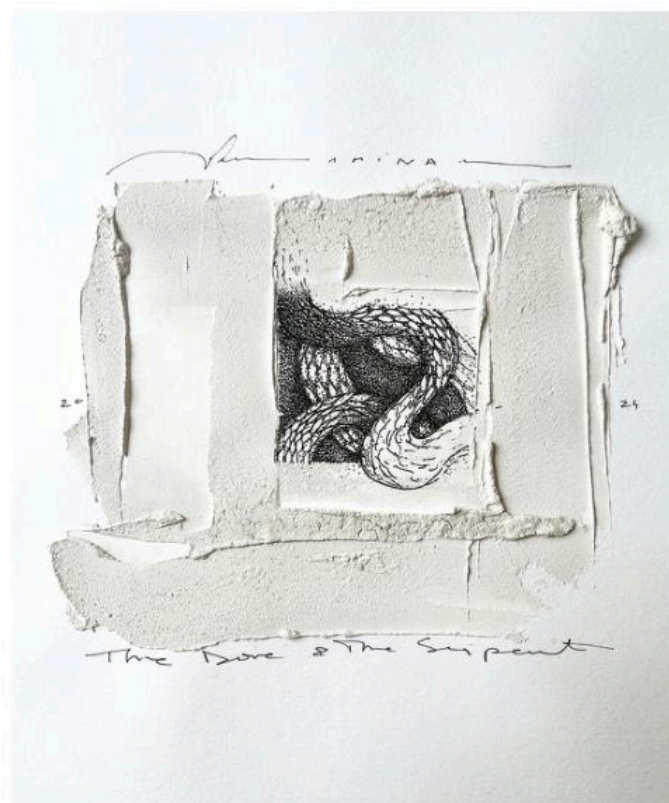
Îmi amintesc cu profund respect și admirație de personalitatea distinsă a domnului Ion Șinca. Un suflet nobil, un caracter blând, care deborda de o înțelegere patriarhală, ghidându-ne mereu cu o înțelepciune empatică și răbdătoare prin tumultul adolescenței noastre. Pașii săi ușori pe holurile atelierelor rămân vii în amintirea mea, la fel ca și prezența sa calmă, dar plină de spirit. Domnul profesor a știut întotdeauna să găsească echilibrul perfect între autoritate și înțelegere, oferindu-ne, în același timp, atât îndrumare, cât și libertatea de a ne exprima.

Amina Burloiu este absolventă a Universității Naționale de Arte din București, catedra de Artă Decorativă și Design, specializarea Textile Ambientale, și a Liceului de Artă "Carmen Sylva" din Ploiești.

În perioada studiilor, Amina a obținut burse de studiu și a participat la diverse expoziții de grup naționale și internaționale.

În prezent, Amina locuiește în Viena, unde își desfășoară activitatea artistică, concentrându-se atât pe artă vizuală, cât și pe graphic design.

Burloiu Amina
aminaburloiu@gmx.at

The Dove and the Serpent
tehnică mixtă, tuș pe hârtie, 32 x 32 cm

Domnul profesor și artistul Ion Șinca rezonează în mine prin blândețea umană, vocația profesională, fermitatea și, totodată, sensibilitatea gestului artistic.

Cuvântul "Voinicel" îmi amintește de încurajările pe care mi le oferea domnul profesor în tabăra de creație organizată de Liceul de Arte Ploiești în Nucșoara (Județul Argeș). Mi-a fost alături și m-a încurajat să explorez diverse tehnici în culoare. Îi sunt profund recunoscătoare. În acest liceu am întâlnit profesori cu vocație care au călăuzit generații pe calea artelor vizuale.

Spațiu sacru
acuarelă pe hârtie, 36 x 50 cm

Absolventă a Universității Naționale de Artă București, promoția 2004, și a Liceului de Artă Ploiești, promoția 1998. Membră UAP din România, profesoară de arte în învățământul vocațional, are colaborări în sistemul privat atât în țară, cât și în străinătate (Spania, Perú). Deține lucrări în colecții private și participă constant la diverse expoziții în țară și străinătate.

Marilena Cane
canemarilena@gmail.com

Îmi amintesc cu drag orele de artă din gimnaziu, ținute într-un atelier luminos, unde domnul profesor Șinca, cu țigara lui obișnuită, ne întâmpina cu întrebarea „Cum merge treaba măi leilor, sunteți pregătiți?”. El nu era doar profesor, ci mentorul care m-a învățat să privesc arta și lumea din jur. Ne spunea că desenul e mai mult decât replicarea realității; e interpretarea ei prin sensibilitatea noastră. Ne învăța să observăm detaliile, să avem răbdare și să ne ghidăm după emoție, nu doar tehnică. Ne învăța că greșelile sunt parte a creației și că arta e despre explorare, nu perfecțiune. Pe lângă lecțiile de artă, ne-a oferit lecții de viață despre răbdare, frumusețe în detalii și curajul de a fi creativi.

Iolanda Crețoiu este o artistă plastică, absolventă a Facultății de Arte și Design din Timișoara, specializată în Conservare și Restaurare, cu un master în grafică la Universitatea Națională de Arte din București.

A participat la numeroase expoziții și a câștigat premii semnificative. În 2007 a participat la schimbul intercultural “Art Of Us” în Slovacia, iar din 2020 este membru UNRMI și UAP România. În domeniul restaurării, a lucrat la biserici din județele Prahova și Argeș, contribuind la conservarea patrimoniului istoric.

De asemenea, unul dintre tablourile sale se află expus în primul muzeu dedicat lui Vlad Țepeș din Italia, înfățișându-l pe voievod în mărime naturală.

Iolanda Crețoiu

iolandacretoiu@yahoo.com

Renaștere

tehnică mixtă, 50 x 40 cm

Domnul profesor a fost prima persoană pe care am întâlnit-o când am pășit în Liceul de Artă, cu aproape 25 de ani în urmă. Dânsului îi datorez iubirea pentru lumea artei. Răbdarea, echilibrul și lumina pe care o radia făceau ca fiecare oră de desen să fie o reală bucurie pentru mine, ca elevă (și sunt convinsă că așa simt generații de oameni cărora le-a predat). Ion Șinca va rămâne bucurie, în culori și nuanțe, pentru totdeauna.

Moment în timp
pictură-uilei pe pânză, 40 x 50 cm

Elevă a Liceului de Artă
"Carmen Sylva" promoția 2003,
în prezent având profesia de arhitect.

Cristina Dimian
cristina_dimian@yahoo.com

Chip al blândeții, căldură și tact pedagogic desăvârșit, figură paternă pentru oricare tânăr ce i-a intrat sub mantie (a se citi atelierul de pictură), un exemplu de dăruire artei, dar și tuturor celor din jur, acestea sunt doar câteva din cuvintele care l-ar putea descrie pe domnul Șinca

M-am hrănit și bucurat de îndrumarea domnului profesor în atelierul său din Liceul de Artă, în perioada 1995-1999.

Alina Dumitrescu
alinadumitrescuart@gmail.com

Locul în care ne vom reîntâlni
ulei pe pânză, 60 x 90 cm

Domnul profesor Ion Șinca a fost primul care mi-a deschis ochii către frumusețea artei și a creionat în sufletul meu o pasiune care va arde mereu. L-am cunoscut în momentele mele de început, când emoția admiterii la Liceul de Artă îmi copleșea mintea tânără și nesigură. Cu răbdare și căldură, mi-a oferit primele lecții de desen, dar, dincolo de tehnică, mi-a insuflat încrederea că pot să reușesc.

Ulterior, m-a ghidat cu blândețe și înțelepciune pe parcursul anilor plini de îndoieli și întrebări ai liceului. Tăcut și modest, prezența sa avea o forță care transforma fiecare atelier într-o experiență care depășea simpla tehnică. Îmi amintesc cu nostalgie de acele ore petrecute împreună, de felul în care, fără să-mi dau seama, mă modela nu doar ca artist, ci și ca om.

Domnul Șinca a fost un suflet nobil, plin de bunătate. A fost omul care a trăit nu doar pentru arta sa, ci și pentru a-i inspira pe ceilalți să-și găsească propriul drum.

Legături Efemere
lut, 44 x 23 cm

Am urmat cursurile Liceului de Arte și ale Facultății de Arhitectură, unde am descoperit și cultivat o pasiune pentru forme, spațiu și funcționalitate. Am explorat multiple domenii, de la arhitectură la design de produs, fiecare oferindu-mi oportunitatea de a transforma idei în realitate prin mijloace creative diverse. Deși în prezent drumul meu profesional s-a orientat către alte orizonturi, arta a rămas o constantă, o ancoră în universul meu interior.

Mihail Lazăr Epure
mih05ai@yahoo.com

Blândețe, talent, devotament insuflat elevilor săi...

Prima promoție a liceului de artă
sub îndrumarea prof. Ion Șinca

Frățilă Laurențiu
laurbimbo@gmail.com

Pensule în repaus
pictură în ulei pe carton, 51 x 72 cm

*"Imaginea cea mai luminoasă din timpul liceului este domnul Șinca la șevalet, făcând corectură. Mă fascina să-i privesc mâna lucrând cu mișcări ample, dar rapide. Se oprea: 'Ai înțeles, Puișor?...'
Toate amintirile despre dumnealui sunt impregnate de blândețea interminabilă, de starea de calm cu care ne molipsea pe toți. Căldura și sensibilitatea de la final, când era mulțumit: 'Braavo, Puișor!'"*

Întâlnire

pictură pe pânză, tehnică mixtă, 50 x 70 cm

Născută în 1978 în Ploiești, artist plastic și profesor de arte vizuale la Colegiul de Artă „Carmen Sylva” din Ploiești.

Am fost elevă a domnului Ion Șinca la același liceu de artă între anii 1992-1996, unde mi-a predat studiul formelor în desen.

Am absolvit Universitatea de Artă, secția pictură, în anul 2001. Doctoratul în filosofie l-am finalizat la Universitatea București în anul 2013, cu teza „Cunoașterea în artă. Educarea sensibilității estetice în școală”.

Am avut expoziții de grup și personale la Galeria de Artă din Ploiești și în alte instituții culturale.

Mădălina (Bebe) Gheorghe-Tănase
bbmauris@yahoo.com

Majoritatea oamenilor îl cunosc pe Ion Șinca, pictorul, artistul desăvârșit, care, prin fiecare peisaj al său, încerca să transpună privitorul în universul infinit al cromaticii folosite cu atâta iscusință și delicatețe, într-o lume de vis, unde timpul pare că nu există. În schimb, eu l-am cunoscut pe Ion Șinca, profesorul de desen, educatorul complet în arte plastice și vizuale, care, prin blândețea și răbdarea lui, a pictat drumul spre o carieră artistică, pe care mulți dintre noi am îmbrățișat-o.

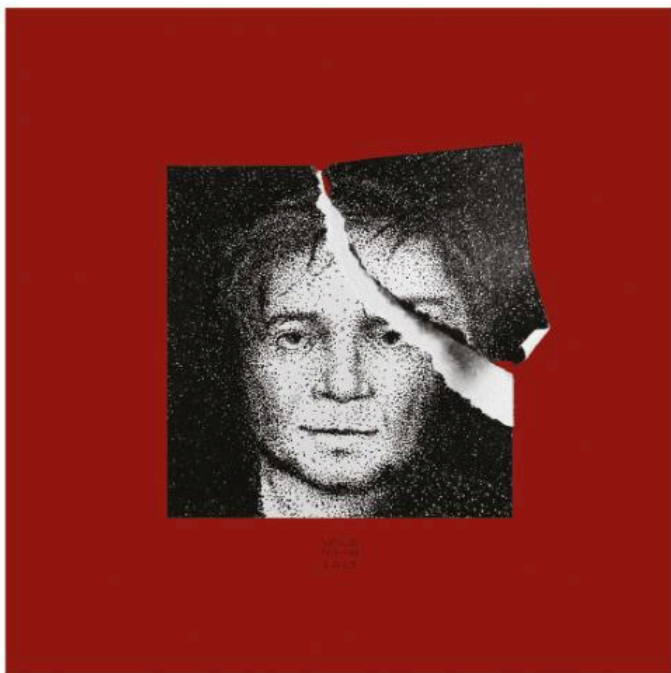
Pictor și Profesor de Educație Plastică

Loredana Ioana Giacometti
giacometti.pictrix@yahoo.com

Cardinalul
pictură pe pânză, 40 x 50 cm

Profesorul Ion Șinca, cu mâna sa sigură și experimentată, desena ușor și rapid lângă lucrarea elevului, niciodată peste. Îți arăta cum, dar nu te scutea niciodată de vreo etapă a studiului – una dintre cele mai bune tehnici pentru a deprinde cu adevărat tainele desenului în cărbune. Îl voi aminti mereu ca pe un suflet cald și un artist extraordinar.

Lecția despre pătrat
tuș pe hârtie, 27 x 27 cm

Artist vizual și graphic designer

Valentin Ioniță
valentin.ionita.art@gmail.com

Îl voi evoca pe domnul diriginte în prezent, căci el rămâne pentru mine un reper veșnic viu, o prezență constantă ce îmi luminează drumul, atât în desăvârșirea creației mele artistice, cât și în nobila meserie de profesor. De la un adevărat mentor înveți nu doar cum să predai, ci și cum să trăiești arta. Pentru mine, arta își are începutul în dansul armonios al formelor și în primii fiori de culoare așternuți în acuarelă. Tot ce ne-a dăruit, personalitatea sa vibrantă și învățămintele sale, reprezintă cea mai de preț moștenire. Aceste daruri răzbat din fiecare linie trasată, din bucuria cu care pregătesc pânza pentru creație și se reflectă în felul în care, la rândul meu, îndrum și modelez micii artiști cu care lucrez.

Sunt absolventă a Universității Naționale de Artă din București, secția pictură, doctor în Arte Vizuale și membru titular al Uniunii Artiștilor Plastici.

În demersul meu artistic, abordez tehnici variate, de la cele tradiționale precum pictura în ulei și acrilic, tehnici grafice, tehnici mixte, până la instalații video și fotografie.

Lucrările mele au fost expuse în expoziții personale și de grup în țară, dar și în cadrul unor expoziții colective internaționale.

Daniela Mihai
danielamihai85@gmail.com

Gol eclectic
tehnică mixtă pe pânză, 50 x 40 cm

Ion Șinca – „Un suflet mare, iubitor de frumos și de oameni, un dascăl dedicat și implicat în dezvoltarea fiecărui ‘pui’.

Casă
Acrilic pe pânză, 37 x 41.5 cm

1999-2003 Liceul de Artă - Ploiești

2003-2007 Facultatea de Istorie și Patrimoniu
"Nicolae Lupu" - secția Conservare și
Restaurare - Sibiu

Licență - Lemn Policrom

2007-2011 Profesor educație plastică

2011-prezent Antreprenor

Petre Ioana Alina
petrealinaioana@yahoo.com

"Ion Șinca a fost primul meu profesor în domeniul artei, cel care mi-a deschis porțile către această lume și mi-a insuflat curajul de a visa. Încă de când eram copil am observat căldura pe care o avea în gesturi și în voce. Mă fascina faptul că reușea să vadă frumusețea din fiecare suflet și să încurajeze talentul fiecărui elev. Îmi amintesc cum, la fiecare început de oră, ne aștepta cu zâmbetul pe buze. Îmi lăsa mereu ciocolată în dulap, fără a vrea să se facă remarcat sau să îi facă pe ceilalți copii să se simtă excluși. Gestul ăsta mă făcea să zâmbesc chiar și în zilele dificile. Îi spuneam 'domn profesor' deși îmi era dificil să o fac. Înainte să îmi fie profesor a fost nașul meu, îl iubeam și voiam să îi spun cum eram obișnuită: 'Nașu'.

Nu i-am spus niciodată că toți copiii știau că îmi lăsa ciocolată și că o împărțeam cu ei după ieșirea din atelier, deși cred că știa. Îmi plăcea 'joculețul' nostru.

Această expoziție este încă un prilej de a îmi exprima recunoștința pentru tot ceea ce a fost și pentru tot ce m-a învățat. Vei fi mereu sursa mea de emoție și inspirație. Nașu, sper că ești mândru de mine. 'Te pupă Maia'

Sunt absolventă a Universității de Arte București, licență și master ceramică-sticlă-metal.

Am participat la o serie de expoziții precum:

Expoziție Contemporană Raku, Muzeul de Artă "Ion Ionescu Quintus", Ploiești 2017

Expoziție Contemporană Raku, "UNAgaleria", București 2017

Expoziție Contemporană Raku, Muzeul de Etnografie al Văii Teleajenului 2017

Salonul de Toamnă 2022, "Galeria de Artă", Ploiești

Expoziția "Gest", "UNAgaleria", București 2022

Expoziția "Ipostaze ale focului", Centrul Cultural și Educațional "Alexandru Marghiloman", Buzău 2022

Nature Art Cube Exhibition of Geumgang Nature Art Biennale, Coreea 2023

Moving Nature Art, Yeonho Culture Center, Uljun, Coreea 2023

Salonul de Iarnă 2023, "Galeria de Artă", Ploiești

Salonul de Toamnă 2023, "Galeria de Artă", Ploiești

Salonul de Primăvară 2023, "Galeria de Artă", Ploiești

Salonul de Iarnă 2024, "Galeria de Artă", Ploiești

Expoziție omagiu "Nichita Stănescu" 2024, "Galeria de Artă", Ploiești

Salonul de Primăvară 2024, "Galeria de Artă", Ploiești

În prezent, lucrez cu copiii și îmi folosesc creativitatea și empatia pentru a-i ajuta să se dezvolte armonios.

Maria Petre

petremaya4762@gmail.com

Melancolie în acvarelă

acvarelă pe pânză, 30 x 40 cm

Dl. Șinca, un profesor dedicat, care prin blândețea și dăruirea sa a câștigat prețuirea elevilor. Memoria sa va rămâne vie pentru cei care i-au apreciat munca și calitățile artistice pe care le-a insuflat elevilor.

În uitare
ulei pe pânză, 30 x 40 cm

Expert restaurator lemn policrom atestat
MCIN și CPB

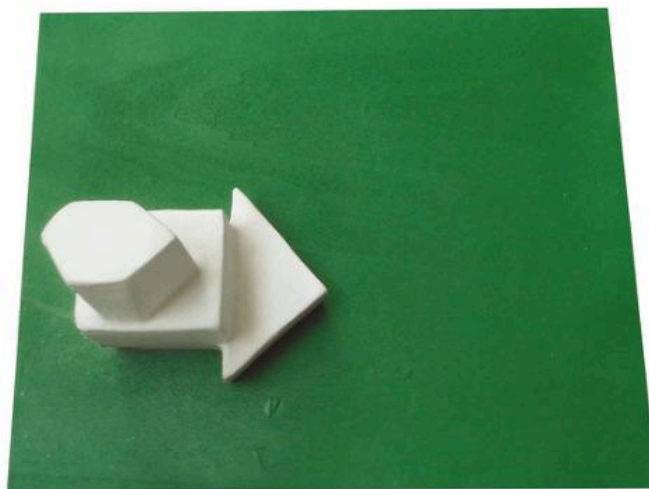
Georgiana Sidoriuc
georgianasidoriuc@gmail.com

Un Artist de o sensibilitate rară / Un Om cu un caracter deosebit

Valentin Soare a expus de-a lungul timpului atât în expoziții de tip "One man show" în spațiul public din București, prezentând lucrări de sculptură deja iconice în peisajul contemporan al capitalei: "Steaua are Nume" (Proiect 1990, Piața Presei Libere, curator Ioana Ciocan) și "Degetul lui Dumnezeu" itinerat în diverse locații: Curtea Domnească lângă Piața Sf. Anton (NAG#7), Curtea Librăriei Bastilia (Piața Romană), Balconul Facultății de Istorie, Universitatea București (NAG#8), și în afara Bucureștiului, cum ar fi Parcul Domeniului Ghica de la Ghergani, cu ocazia evenimentului cultural european ajuns la a 4-a ediție în 2023, "Rendez-Vous au Jardin". Valentin Soare participă la expoziții personale și de grup în țară, cât și în străinătate, fiind membru al Uniunii Artiștilor Plastici. Printre cele mai recente expoziții, reamintim: expoziția personală „The Long Way to the Monument” (Galeria Fantom, Berlin 2023), în cadrul rezidenței artistice dedicate promovării artiștilor români în capitala Germaniei, și Noaptea Albă a Muzeelor 2024 (Palatul Micul Trianon, Florești, Prahova). De asemenea, a reprezentat România în cadrul expoziției de grup "The Apollo Decathlon" la Olimpiada Culturală Paris 2024. Prezența sa internațională se reflectă și prin lucrările sale aflate în colecții private din România, Franța, Germania, Italia, Liban și S.U.A.

Valentin Soare

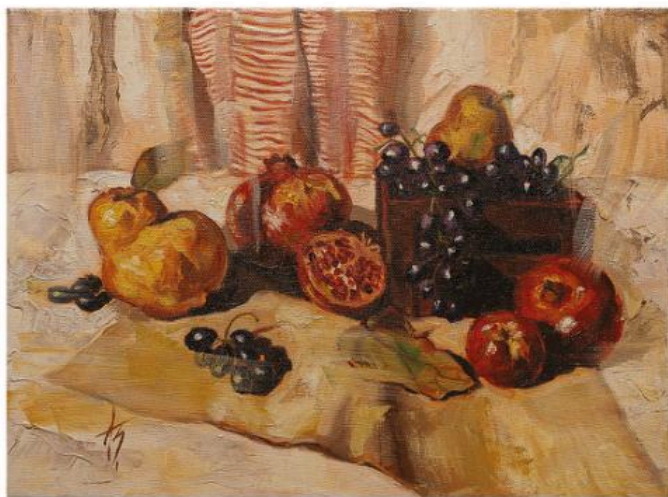
vsoare_pl@yahoo.com

Deja Vu

sculptură, 37 x 30 x 17 cm

Mi-l amintesc pe domnul profesor zâmbindu-mi de fiecare dată când mă vedea și mă întreba: „Ce faci, micuțo?”. „Ce să fac, domn’ profesor, tot micuță sunt și extrem de emoționată să fiu azi parte dintr-o amintire colectivă!” Un suflet cald și blând, care m-a învățat ce înseamnă răbdarea și iubirea pentru creație.

De drag
ulei pe pânză, 30 x 40 cm

Deși vremurile moderne m-au condus spre fotografia digitală, arta și tehnicile tradiționale continuă să fie prezente în lucrările mele. Pictura rămâne pentru mine o fereastră către nostalgie.

Anda Ștefan
Anda.stefan7@gmail.com

Ion Șinca m-a ajutat și m-a pregătit pentru admiterea la liceul de artă, iar ceea ce m-a surprins cel mai mult a fost calmul, blândețea și răbdarea de care dădea dovadă cu noi. A fost unul dintre puținii profesori de la care am primit cu adevărat suport și încurajare.

În liceu, am studiat Ceramică. Apoi am descoperit atracția pentru fotografie și Artele Vizuale. În timpul școlii de film, am urmat pașii necesari pentru a deveni director de imagine, lucrând la reclame, videoclipuri muzicale și scurtmetraje. Multe dintre scurtmetrajele la care am fost director de imagine au fost proiectate și premiate la festivaluri internaționale de film.

Radu Tancău

radu.tancau@gmail.com

The Boat

fotografie, 70 x 100 cm

Ion Șinca... dirigu'... nea Ion!

Metamorfoza unei legături profesor-elev-absolvent, manifestată simplu și cu maxima căldură părintească. Dacă am da o definiție blândeții, atunci am vorbi despre dirigu'. Dar când am vorbi despre el, am vorbi și despre simplitate, calm și veselie, bunătate, apropiere, umanitate. Eram „puișorii” (așa ni se adresa) săi, pe care îi creștea cu grijă. Îmi amintesc ce mi-a spus după absolvire: „Gata, nu-mi mai spune ‘domn profesor’, spune-mi ‘nea Ion’”.

Nea Ion, puișorul vă poartă în gând, cu drag și dor!

Himere (fragment)
ceramică, 60 x 55 x 25 cm

Absolventă a Liceului de Artă din Ploiești, promoția 2007, am studiat Pictura de șevalet sub îndrumarea prof. Ion Șinca. Între 2007-2012, am urmat cursurile Facultății de Științe Economice din cadrul UPG Ploiești, iar în 2020 m-am întors la domeniul artelor, odată cu admiterea la Universitatea Națională de Arte din București, secția Ceramică. În prezent, urmez cursurile unui master în domeniul Sticlei. Am participat, printre altele, la expoziții precum:

- Salonul Artelor Decorative 2023, Muzeul Național Cotroceni
- Bienala Albastră 2023, Brașov
- Salonul Sticlei 2022 și 2023, București

Pasionată de ceramică și sticlă, mă preocupă vitraliul și pictura icoanelor pe lemn, explorând în continuare forme, volume și tehnici variate.

Denisa Tocan
denisatocan@yahoo.com

În perioada pandemiei, domnul Șinca mi-a apărut într-un vis, o amintire care mi-a rămas profund întipărită în suflet. Se pregătea să urce la bordul unui avion, iar de pe scara acestuia, cineva l-a întrebat: „Dacă ați avea ocazia să trăiți din nou, ce ați face diferit?” Răspunsul său, de o simplitate elocventă, a fost: „Aș trăi fără frică!” Acele cuvinte, atât de concise și totuși pline de înțeles, au reverberat în mine de-a lungul timpului, călăuzindu-mi pașii ca un ecou perpetuu ce îmi reamintește direcția justă.

Domnul Șinca a fost, pentru mine, asemenea unui părinte grijuliu, veghetor asupra noastră, a tuturor elevilor săi, pe care ne ocrotea ca pe propriii săi copii. Îmi mărturisea adesea că îi sunt dragă pentru că provin din satul vecin cu Pietriceaua, Aluniș. În acest context, lucrarea pe care o expun acum este o reflexie asupra libertății, a eliberării de frica de a nu fi apreciat și a încrederii pe care domnul Șinca mi-a insuflat-o pe parcursul întregii mele formări la Liceul de Artă.

Am fost elevă în ultima generație al cărei diriginte a fost domnul Șinca, între anii 2003 și 2007.

În prezent, lucrez la proiectul meu de pictură în acuarelă, Ilustradele, care explorează teme precum iubirea de sine, pictura de plante botanice și elemente astrologice.

Anca Vișan-Bojora (Ilustradele)

ancabojora@gmail.com

Fără frică

acuarelă, 30 x 42 cm

